

קיצור הדף היומי

יום ראשון, כ"ד בכסלו תשפ"ב

תענית • מז

בראש הנשיא ואח"כ תני כל אחד נותן בראשו לא דמי לדרבי דבקלקלה מתחילין מהקטן, נחש, חוה, אדם ובגדולה מתחילין מהגדול ד'ויאמר משה אל אהרן ולא לעזור ולאומר. שכאן **חשיבות** הוא להם שיבקשו רחמים על כולם.

- נשיא ואב ב"ד, אדם אחר מניח להם, כדי שיתייבשו יותר
- ומניח במקום תפילין, ד'לשום לאנלי ציון לתת להם פאר תחת אפר'.

יוצאין לרחוב

רחב"א: זעקנו בצנעא ולא נענינו, נבזה עצמנו בפרהסיא. ר"ל: גלותינו תכפר עלינו. נפק"מ שגלו מביהכנ"ס לביהכנ"ס **מוציאין התיבה לרחוב העיר** - כלי צנוע זה, נתבזה בעוונינו. **מתכסין בשקים** - חשובין אנו כבהמה. **אפר מקלה על התיבה** - א. עמו אנכי בצרה, ב. בכל צרתם לו צר. ר"א: **כשנתנו רבנן** אפר מקלה על התיבה - הזדעזע כל גופי.

נותנין אפר בראש כל אחד

שחשובין כאפר, או שיזכור אפרו של יצחק. נפק"מ בעפר סתם.

יוצאין לבית הקברות

חשובין כמתים, או שיבקשו עלינו, נפק"מ קברי נכרים. **הר המוריה** ממנו הוראה לישראל, או מורא לאומות העולם.

ב. הזקן שבהן אומר לפנין דברי כיבושין.

ת"ר: עדיף זקן וחכם, אם לאו, חכם, ואם לאו אדם של צורה. בנינוה ויתכסו שקים הארס והבהמה, אסרו הבהמות לחוד והוולדות לחוד אמרו: רבש"ע! אם אין אתה מרחם עלינו אין אנו מרחמים על אלו, 'ויקראו אל אלהים בחזקה', אמרו: רבש"ע! עלוב ושאינו עלוב, צדיק ורשע מי נדחה מפני מי? 'וישבו איש מדרכו הרעה' ומן החמס אשר בכפיהם - שמואל: אפי' גזל קורה, מקעקע כל הבירה ומחזירה לבעליה. ראב"א: המתודה ולא שב דומה לטובל ושרץ בידו, זרקו מידו, כיון שטבל עלתה לו טבילה, ד'ומודה ועזב ירחם',

עמדו בתפלה מורדין לפני התיבה זקן ורגיל.

ת"ר מורדין אדם רגיל להתפלל, ועדיף על זקן וחכם. ר"י: מטופל בילדים ואין לו פרנסה, ויש לו שדה, וביתו ריקם מעבירה, ופרקו נאה שם טוב בילדותו, ושפל ברוך, ומרוצה לעם, ויש לו נעימה, וקולו ערב, ובקי ורגיל לקרות בתנ"ך מדרש הלכות ואגדות ובקי בברכות, ונתנו רבנן עיניהם בריב"א ♦ 'נתנה עלי בקולה' מרב: זה ש"ץ שאינו הגון היורד לפני התיבה.

ואומר לפניהם כד ברכות: מוסיף שש על י"ח שבכל יום

והך דעל השביעית ארנב"י: שביעית לארוכה, כדתנא: בגואל ישראל מאריך וחותם: מי שענה את אברהם בהר המוריה כו' ברוך גואל ישראל

ועונין אמן, וחזן הכנסת אומר: **תקעו** בני אהרן, תקעו! **ובשניה** מי שענה את אבותינו ברוך זוכר הנשכחות **ועונין אמן**,

וחזן הכנסת א"ל: הריעו בני אהרן הריעו!

וכן בכל הברכות, באחת אומר **תקעו** ובאחת אומר **הריעו**.

ובמקדש חותם ברוך ה' אלהי ישראל מהעולם ועד העולם ברוך גואל ישראל ועונים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וחזן הכנסת אומר תקעו ומי שענה [בנוסף לש"ץ]

שאינ עונין אמן במקדש דויברכו שם כבודך

וכך הנהיג ר"ח בצפורי ורחב"ת בסיכני. שלא לענות אמן

חכמים: אין נוהגין כן אלא בשערי מזרח, ובהר הבית.